

Det er fortsat kommunalbestyrelsen i bopælskommunen i samarbejde med centerkommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at der tilbydes et relevant undervisningstilbud til alle kursister, der bor i kommunen.

Med hensyn til spørgsmålet om ulige prisvilkår på grund af små holdstørrelser på sprogcentrene bemærkes, at de nye udbydere, der skal undervise kursister i tilknytning til aktivering eller beskæftigelse, også må indrette sig på undervisning af grupper med nogle ganske få kursister. Fleksible tilrettelæggelsesformer må derfor tages i brug både af de nye udbydere og på sprogcentrene. Det skal endvidere bemærkes, at spørgsmålet om afregningstakster m.v. beror på nærmere aftaler mellem de enkelte operatører og kommunalbestyrelserne og ikke er reguleret i danskundervisningsloven.

Det kan endvidere oplyses, at Integrationsministeriets tilsyn ikke vil adskille sig væsentligt fra centerkommunernes. Integrationsministeriets tilsyn vil som centerkommunernes blive baseret på for tiden halvårlige indberetninger fra udbyderne. Herudover er det hensigten, at Integrationsministeriet efter behov vil anmode de nye udbydere om skriftlige redegørelser om deres virksomhed og udviklingen af denne.

Det er rigtigt, at kursister på sprogcentrene har adgang til at klage over sprogcentrenes afgørelser til centerkommunalbestyrelsen, medens lovforslaget ikke lægger op til, at andre kursister kan klage over de nye udbyderes afgørelser. Imidlertid kan alle kursister omfattet af integrationsloven fortsat indbringe kommunalbestyrelsernes afgørelser for det sociale nævn og det kan endvidere oplyses, at ministeriet generelt overvejer klagerreglerne på danskundervisningsområdet i forbindelse med 2. fase af ændring af danskundervisningsloven i denne folketings-samling.

For så vidt angår lønniveauet på sprogcentre og hos andre udbydere henvises til besvarelsen af spørgsmål 6.

FLS har endvidere ment, at lovforslaget på en række områder er uklart, bl.a. med hensyn til hvilke bestemmelser i danskundervisningsloven, der kommer til at gælde for de nye udbydere.

Integrationsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at det udtrykkeligt er nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 6, hvilke konkrete bestemmelser i den gældende danskundervis-

ningslov, der ikke finder anvendelse på de nye udbydere. Det kan i den forbindelse oplyses, at kravet om uddannelses- og erhvervsvejledning gælder for alle udbydere af danskundervisning.

FLS spørger desuden, om et sprogcenter kan vælge også at være en anden udbyder med hensyn til den del af sprogcentrets virksomhed, som kan varetages af andre udbydere.

Det bemærkes i den forbindelse, at det bl.a. er formålet med loven at bryde sprogcentermonopolet og åbne mulighed for, at nye udbydere typisk med helt andre erfaringer fra samarbejde med virksomheder og uddannelsesinstitutioner kan varetage danskundervisning. Det er derfor ikke hensigten, at et sprogcenter både kan være et sprogcenter og samtidig fungere som en anden udbyder.

Foreningen nævner endvidere, at der stadig er personer, som har opnået dansk indfødsret, men som alligevel ikke kan dansk nok til at komme i beskæftigelse eller fastholde et job. Disse personer har i dag ikke ret til gratis danskundervisning og foreningen anbefaler, at denne målgruppe inddrages under danskundervisningslovens målgruppe.

Det bemærkes, at Integrationsministeriet ikke har til hensigt at inddrage denne målgruppe under danskundervisningsloven. Det findes således rimeligt, at personer, der har været så længe i Danmark, at de har kunnet opnå dansk indfødsret, ikke længere skal have ret til lovens gratis undervisningstilbud.

FLS har endelig foreslået, at adgangen for den kommunale ungdomsskole til at varetage undervisningen for 18-25 årige begrænses til gruppen af 18-20 årige med den begrundelse, at der er personer i gruppen af 20-25 årige udlændinge, der er forældre til et eller flere børn, og at disse som oftest har brug for at lære dansk i sprogcentrenes voksenalder.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at den foreslåede bestemmelse om danskundervisning på den kommunale ungdomsskole indebærer, at en kommunalbestyrelse kan træffe beslutning om, at 18-25 årige udlændinge kan modtage undervisning i henhold til danskundervisningsloven i den kommunale ungdomsskole, hvis det findes hensigtsmæssigt. Det forudsættes selvsagt, at kommunalbestyrelsen alene træffer denne afgørelse, hvis det i det konkrete tilfælde vil være en fordel, at den unge undervises i et